

Мовою очевидця та документів

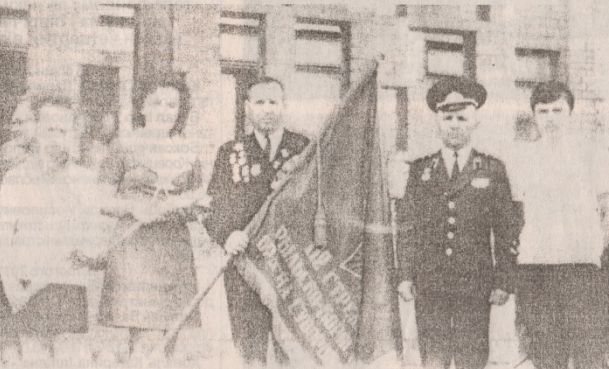
Минула 67-ма річниця визволення Корця від німецько-фашистських загарбників.

На основі архівних документів та матеріалів, які знаходяться у фондах та експозиції Корецького історичного музею люб'язно наданих редакції науковими співробітниками музею Нілою та Валентином Брухліями, подасм інформацію до цієї знаменної дати.

У зв'язку з наближенням лінії фронту відбулася різка активізація дій радянських партизанських загонів у районі Корця. 14 листопада 1943 року загін імені Кутузова партизанського з'єднання під командуванням Шитова вів бій з німецькою частиною, яка рухалася на Корець з Новотраді-Волинського. Тоді було вбито і поранено 306 німецьких солдатів та офіцерів. 21 листопада група автоматників з'єднання Даньшина на цьому шосе знищила 5 автомобілів, 1 мотоцикл і 16 німців.

У Корці перед наближенням радянських військ розпочалися суперечності між німецькими та угорськими частинами: окупаційного гарнізону. 14 листопада 1943 року образа німецьким офіцером угорського спротиву збройну сутичку між іншими підлеглими.

12 січня 1944 року розпочалися бої за м. Корець. В бою за місто особливо відзначився 416-й стрілецький полк (командир майор Макеєв, заступник командира по політичній частині лейтенант

На фото: Зустріч корчан з визволителем м. Корець Макуріним І.

стрілецького полку комуніст лейтенант Авдонін першим підняв свою роту в атаку й, в стрімкій атаці переслідуючи супротивника, першим увірвався в м. Корець. В цьому бою рота Авдоніна знищила до 15 німецьких солдатів й нанесла супротивникові значні втрати пораненими. Червоноармієць Кузьмін, не дивлячись на ураганний вогонь противника, першим піднявся в атаку, а коли під час бою був поранений командир бат-

Георгійовича, ведучи точний і швидкий вогонь по супротивникові, що оборонявся, подавав вогонь двох мінометних батарей, розсіяв й частково знищив до роти піхоти противника. Особовий склад батареї також отримав подяку від командування стрілецького батальйону, дії якого батарея підтримувала. Сміливо й відважно діяли в бою сержант Трусов, старший сержант Пісарев. Ці військовос-

до 12 німецьких солдатів. До виконання бойового завдання були залучені розвідники під командуванням старшого сержанта М. М. Гордієнка, стрілецький батальйон старшого лейтенанта В. Г. Жука, батарея 76-міліметрових гармат старшого лейтенанта А. Л. Лук'янова і танкісти окремої бригади. Бій був жорстокий, але бійці вистояли. 12 січня 1944 року воїни Червоної Армії з'явилися на

67 років тому у ці зимові святкові дні нашу рідну Корецьку землю було визволено від німецько-фашистських загарбників.

Скільки б не минуло літ, ми завжди із вдячністю пам'ятатимемо тих, хто наближав День Перемоги, визволяв нашу землю від ворога.

Щиро зичимо вам міцного здоров'я, активного дозвілля, миру і спокою, впевненості у завтрашньому дні!

Доставку вам і вашим родинам, рясних Божих благословень у ці святкові дні.

Голова Корецької районної ради
Л. СКОРОДЬКО

Голова Корецької райдержадміністрації
Б. ДИЦЯК

різних національностей, їх прізвища навично викарбувані на гранітних плитах пам'ятників, споруджених на братських могилах у міському парку та на кладовищі Зокрема, українця Б. Ф. Башинського, росіянина І. П. Шликова, білоруса Н. Б. Корзинкевича, казаха Х. Б. Шеребжанова, вірменина Л. А. Едурдіяна, таджика А. Х. Єрсананєєва та інших визволителів. Іри взяті м. Корець радянськими частинами захоплені наступні трофеї: гармат різного калібру - 8, ручних кулеметів - 7, тракторів - 7, гвинтівки - 26, легкових автомашин - 1, коней - 50, возів з військовим майном - 20, складів - 1, полонених - 34.

Одразу після визволення розпочалася мобілізація військовозобов'язаного населення на фронті війни. З Корецького району на фронтах воювали 6173 чоловік, 241 з них загинули або пропали безвісти.

вий завод, промкомбінат, МТС, культурно-освітні заклади, 60 відсотків житлових будівель.

Бже наступного дня після визволення трудящі Корця почали відбудовувати рідне місто. Розбирали руїни, розчищали вулиці, ремонтували будинки, зводили стіни зруйнованих підприємств.

Про визволення міста задує очевидець тих подій, житель Корця, дитина війни РЕДЬКА Г. М.

- Наша сім'я в період війни проживала в Корці неподалік мостів, обабіч дороги на Київ, тому була можливість спостерігати за всім, що діялось тут. Так, коли в 1941 році німці вступили в місто, то в них був триумф: панував піднесений настрій - солдати сміялись, грали на губних гармошках...

- Іншу картину можна було побачити при їх відступі в 1944-му. Це була зовсім не та армія.

тупній роботі підполковник Чумак). В ході боїв за Корець противник, при значних втратах наших частин, втратив убитими до 195 солдатів й офіцерів, пораненими до 250 солдатів й офіцерів. У бою за місто мужньо бились підрозділи 416-го полку Рильсько-Коростеньської Червонопрапорної ордена Суворова та Кутузова стрілецької дивізії під командуванням генерал-майора О. В. Гладкова, що входила до складу Першого Українського фронту. Командир полку підполковник М. Я. Чертов провів розвідку боєм. У наступі відзначились Герой Радянського Союзу лейтенант-піхотинець Д. І. Слацов, розвідник - лейтенант П. А. Баранов, санітарка - старшина А. В. Кицишина, артилерист - капітан І. А. Макурін.

В ході боїв особовий склад дивізії показав стійкість, мужність і рішучість. Умло керуючи ротами, командир 2-ї стрілецької роти 416-го

ранений командир батальйону, перев'язав його й виніс з поля бою. В цьому бою Кузьмін знищив двох німецьких солдатів.

Розрахунок командира 4-ої батареї молодшого сержанта Рачока, (навідник-комуніст сержант Білоусов), ведучи точний вогонь по супротивникові, забезпечив просування радянської піхоти й спільними діями з іншими розрахунками батарей подавав вогонь двох батарей противника, розсіяв й частково знищив його обоз. За відмінне ведення вогню й хорощу підтримку стрілецьких підрозділів 4-та батарея, зокрема й особовий склад гарматної obsługi Рачока, отримала подяку від командира стрілецького батальйону.

Особовий склад 6-ї батареї 436-го артилерійського полку під командуванням старшого лейтенанта Шкурата Федора

лужбовці своїм прикладом піднімали особовий склад в атаку й сприяли успіху бою. Вони в бою за м. Корець особисто знищили

міських вулицях.

Коротким, але жорстоким був бій. За місто Корець та район полягли 236 воїнів - представників

Німецько-фашистські окупанти перед приходом Червоної Армії завдали величезної шкоди місту. Вони зруйнували цукро-

пригаду, 11 січня, десь біля 23 години вечора, в бік Рівного по мосту прослідувало близько 20 німецьких танків. А напередодні німці розіпхали бочки з паливом по старому мосту і підпалили: він був дерев'яним і мав досить красивий вигляд, по ньому відступали німецькі обози, інша військова техніка.

- Десь біля часу ночі, 12 січня німцями було підірвано новий міст. Німецькі війська відійшли в бік Рівного і зупинились на річці Горинь. Пізніше вони не один раз обстрілювали місто Корець снарядами та скидали бомби на голови його мешканців. На світанку 12 січня 1944 року в місто ввійшли частини Червоної Армії.

Жителі Корця радо зустрічали своїх визволителів.

В. ФЕДОРІВ